

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Конто почт. шаз. 113.322.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Гол. Редактор приймає
від 11—12 год. передпол.
Редакція не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 4'30 за
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 лір., Німеччині 7'50
марк., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. Р.
Румунії 180 лей, Болгарії 750
лв., Австрії 750 ш. Швейц.
адреси 1 дол.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Чехословацькі вибори.

Неділя, 15. листопада н. р. є днем виборів до чехословацького національного зібрання (сейму й сенату). По п'яти днях, вийшовши з виборів 1920 р., чехословацьке державне представництво, знову шляхом всенародного голосування переходить процес своєї регенерації.

За минулий парламентський період в Чехословаччині лише три рази змінювався уряд, а з того останній, коаліційний владився в кругі чотирьох партій. Складався він з п'ятих партій, якими керувала т. зв. п'ятка партійних лідерів (Крамарж — нар. дом., Машекер — с. д., Шварц — агр., Штрабек — клер., і Штрібони — чеськ. соц.). Коаліція і її лідери, вирішуючи всі справи авшаделідь в нарадах п'яти осіб, фактично звела парламент до декоративної установи, уможлививши всяку боротьбу, усунула громадську критику. А все це складається на загальну кризу парламентаризму, хоч чеський парламентаризм виказував іще найбільшу життєвистість в Європі і то якраз завдяки коаліції і її "п'ятці". Чеська правительствена преса, вказуючи на повно вичерпану каденцію уступаючого народного представництва та на винятково довгий період урядування останнього національного кабінету, уважає ці два факти підтвердженням внутрішньої стабілізації чехословацької республіки. Тайна цієї стабілізації лежить в реальному політичному способі думання чеських політиків та в переконанні, що в створених умовинах життя чехословацького народу уряд згоди й компромісу найрізноманітніших інтересів поодиноких партій є єдиною можливою розв'язкою чехословацької політики. Користуючись ліберальними засобами правління й налілюючи все населення всіма можливими здобутками демократії, всіми конституційними вільностями, чеський уряд міг утримувати країну тільки на коаліційній базі, чийки створивши компромісову злізність, яка в зародку ліквідувала всі прояви, різко звернені проти чехословацької держави. Політика опозиційних партій, а головною становище "національних жінок" в такій ріжонаційній державі, як чехословацька, — становище ідентичне з ірредентою — об'єднало чеські партії від клерикалів до вільнодумців, від великої буржуазії до соц.-демократів в один суцільний блок. Коаліція витворила тишу і криту диктатуру "п'ятки", а ця остання перетворилася чеський парламент в декоративно-репрезентативну установу. Вктао-

ренич на суто-парламентарній, коаліційній основі уряд проявив тріакість, стабільність — не лише своєю властиву, але й чехословацького політичного життя взагалі, та одночасно адепопуляризував парламент. Тим то пояснюється той факт, що передвиборча кампанія проходить досить глухо і вяло. Парламент, що став декоративно-репрезентативною і декларативною установою, не міг глибоко вірзатися в пам'ять громадян навіть такої політично виробленої країни, як Чехія. А тому в деякій мірі втратив

політичний кредит серед широких громадянських кол.

Виборча агітація, зовсім зрозуміло, оживилася в останні дні. Рухаються коаліційні партії, пухаються й їх противники, головню комуністи, та загальне воажіння таке, що не наступлять істотні зміни в укладі політичного життя в Чехословаччині. Коаліція буде й надалі вдержана; можуть тільки наступити деякі пересування в лоні самої коаліції, не порушуючи ні її сили, ні її суцільності.

Неділний вибори в Чехословаччині не змінять основної картини парламентарних і політичних відносин.

Хитра гра чи зайва щирість?

З настроїв німецької політики.

Те, що діється нині в німецькій політиці, не добре ворожить про вигляди європейського порозуміння. Закри держави можуть порозуміватись між собою — мусять мати уряд, якого члени порозумілись щодо головної напрямчої в своїй діяльності. Минули часи, коли європейські народи вказували пальцем на Німеччину як на зразок організованої держави, що завжди знає, чого хоче і як йти до поставленої мети. А може...

А може Німеччина тільки хитро прикидається? — питаються з недобором ті, що стоять на боці і прикидаються зазв'язі боротьби німецьких партій. Адже німецькі делегати, що їдчили до Локкарно, мали якнайточніші інформації про обсяг своїх компетенцій, настрої партій та публічної опінії. Ще перед провізириним покляденням своїх підписів на договорах, вислали окремого делегата до Берліна, щоб одержати від нього апробату на руку простягну до згоди Франції. Президентом республіки, пригадаймо це, — є той сам Гінденбург, який є втіленням воюючого націоналізму. Аж ось несподіванка. Штресман і Лютер приїжджають до Берліна, а їх товариші в кабінеті, націоналісти, оголошують свою димісію під наказ своєї партії, що ставить вороже до локкарнських договорів.

Канцлер і міністр зак. справ, пересвідчені в корисності довершеного діла, перетворюють кабінет, щоб тільки одержати від парламенту апробату на локкарнські договори. Націоналісти повторюють свою тактику, якої вжили при підписанні плану Доза — протестують в імені принципів т. зв. національного інтересу. В Англії, що була посередником у локкарнських порозуміннях, ставлять собі питання: чи націоналісти є такі запліпані ширі в обороні романтичних ідей,

чи тільки помагають своїм землякам, з інших партій, нині пові владі, щоб виторгувати від союзників держав ще більші уступки?

Ситуація є шонайменше складна. Навіть і інші німецькі партії заявляють, що ратифікація локкарнського договору вийде на реальний шлях шойно тоді, коли на 1-го грудня, Чемберлен та Бріан додержать своїх зобов'язань щодо евакуації окупованих територій. Нинішня атмосфера не дуже є пригожа для широго здійснення таких зобов'язань. Франція має моральне право заявити, що такі зобов'язання важко виконувати в такій атмосфері як нинішня, коли німецька опінія піддає в сумнів вагистів локкарнських договорів. Нпр. німецькі соціал-демократи, які вважають корисними ці договори, заявили, що не будуть за ними голосувати, якщо від цього відмовляться націоналісти. Вони стоять на тім, щоб націоналісти не оминали відповідальності за Локкарно солідарно з іншими партіями.

Соціалісти пропонують відкликатись до всього краю. Та племіснит у таких складних справах, як міжнародні договори, не довіри би до нічого путнього, і тільки збільшив би довір'яцію. Само становище німецьких націоналістів уже доволі дезорієнтує публічну опінію в краю і на чужині. Якщо вони вважають усеке порозуміння зі союзними державами, на реальних підставах, неможливим в принципальних мотивах, тоді їх безоглядна ширість є в цьому випадку — недипломатична, бо не своєчасна, і зайва. Коли це тільки законспірована тактика, щоб звалити всі міжнародні зобов'язання на плечі інших партій, тоді вона приневолює витратити надто багато сил на внутрішню боротьбу і не причиниться до поправи відносин Німеччини з іншими державами, яких кожна держава нині потребує.

За українськість української школи.

Українська делегація у міністра освіти.

Після ріжних заволів, роблених для збереження українського характеру української школи, делегація українського шкільництва УПТ. СС. Васильянок, перемиського "Школьного Інституту" й волинських українських гімназій, зложена з пос. С. Козинського, д-ра В. Загайкевича й д-ра А. Говикевича, в четвер, 12. ш. м. явилася у міністра освіти Стан. Грабського.

Делегация домагалася відкликання обійжника львівської й луцької кураторії в справі обов'язкового введення в українських школах науки історії й географії по польськи. Делегация представила міністрові освіти правне становище та погляд на цю справу українського громадянства й іменем заступлених шкід. агл. родичів заложила протест проти того незаконного розпорядку.

По близько годинній конференції, в якій ці справи кілька разів порушувало, мін. Стан. Грабський зазначив, що в школах маєтсь до діла в першу чергу з історією і географією Польщі, а всяка инша історія й географія (Англії, Франції, Америки і т. и.) виступає тільки на тлі Польщі; на його думку розпорядок є згідний зі законом, якого він змінити не може і тому рішуче відмовляється відкликати видані розпорядки.

В казматах демократичної Польщі.

Промова посла Пристєпи з Н. П. Ф. на засіданні сейму для 22. новтвця 1925 р. в дискусії над законом про організацію тюремництва.

(Докладніше.)

В системі дисциплінарних кар не передбачує закон ніяких злих. Оскаржений карцер має бути головною зброєю в боротьбі адміністрації з "політичною класомою". Смішний помисл авторів закону "дисциплінувати всяку сакаловою в приморозі" шляхом заведення вивази в'язниць кар. Начальник тюрем виступив таким чином, який буде йому вигідний.

Еще один момент, що виважає цілу обсягу того закону. Ось в мотузував арт. 35 п. міністер — після сентиментальної сповісті під адресою в'язні — стародуже, що велику заслугу перед суспільством мають "тюремні патрони", широль тух гуманітарних інстинктів є дуже поважна й заслуговує на піддержку.

За повалення того самого міністра діявске вождство відмовляється деталізувати товариство опіки над в'язнями української націоналістичної, мотуючи це догматом, що серед допоміжних в'язнів належать до держави і всякі приватні інтереси в тій діяльній становить небезпечку для держави. Долодино отже до вивази, що те, що по проекту п. міністри заслуговує на піддержку, уважається в практиці за протидержавну діяльність.

Відомі також факти, що члени організації допоміжної полт. в'язнів арештують і в'язують на кілька днів тюрем. В лутній тюрмі є поміщик на 15 тисяч злих, що й закінчують тільки одні, що носили каре домі. в'язнів.

Якжеж з уваги на ці факти назвати проект п. мін. справедливим?

Ми задано собі ясно спаву з того, що виважи, як і всі інші інституції в буржуазній державі, є закріпачем владі соціальної і партійної клас, закріпачем гниту широким мас пролетарського населення. До цього примороза також система, що дає домі в доміському тюрем-

Red. skaz. "Dilo" Pr. 540/25. W imieniu Rzeszyparobielj Polskiej! Red. okrgowy kantu jak Trybunał prazowy we Lwowie, przekaż na wniosek Prokuratury Państwowej, że treść skazownia "Dilo" Nr. 253 (10.630) z dnia 6. listopada 1925 r. pod tytułem: a) "Słabość" między słowami: z zaliczono... b) między słowami: blamatu dżiawoły w tyce... c) Ne wdaję się roku kżezgo; c) od słow: Bez zaliczono... do końca (two artykuła zawierał kżezko zbrodni p. 65 a) sk. oznaj dokonał w dniu 10. XI. 1925 roku kżadłazie za przewiedliwione; kżez-

dzi zaliczenie całego nakładu i wydał w myli § 493 p. k. zakaz dżalazego rozpowszechniania tego pisma dżimowanego. Zakazem wydane się nakaz odpruwizualizacji redakcyjowej tego skazownia, by ostrzeżenie niniejsze umieszcili bezplatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Nieukończenie tego nakazu podlega za kżez kżezpawstwa przewiedlane w § 21 ust. 1, str. 1. XII. 1924 Dz. p. p. Nr. 0 sk 1863 t. l. z. 400 al. o. Lwów dnia 11. listopada 1925 r. Havel

АГРУМЕНА (дотепер у нас не знале): "Стих, що центральний сік катриной в пороху, широдий продукт не сурогат, нешкідливий, що стверджено урядово аналізою хемічно. Застуає у воді спіжувати. Гелесарське предствалдає на Польщу: Титани, Львів, Рівниця й Заступаха пошу- 717 кучисья. 8—8

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на-
родня фортеця, це певний захист у
люб'ї школітти!

У Москві витали офіційальним банкетом головнокомандуючого червоною китайською армією Ву-Хан-Мін, який дякував урядові СРСР за підмогу для Китаїців.

Філія в Тернополі, вул. Міхейвича,
філія в Столю, площа Підсуческого.

Голосно був заповіджений конгрес. Мав він тривати пару днів. Але щож сталося? Видно даремно місцем для т. зв. конгресу був обраний варшавський цирк. Всього широкі і був переловлений людьми. Кілька десятків пеленаських праворів стоячать в різних місцях цирку

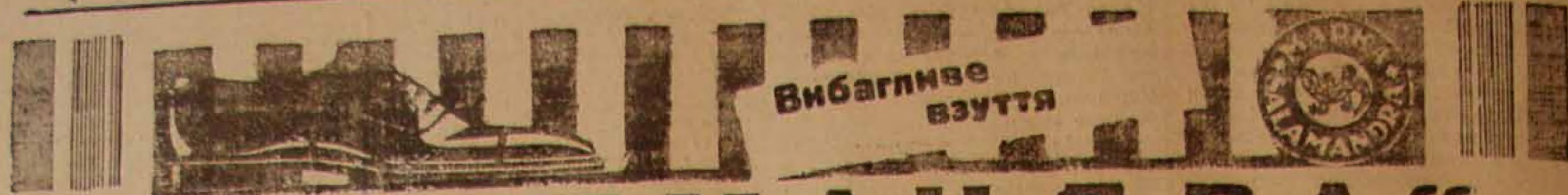
На балійоні „муличка гра“. На арені виставлено кілька нічим непокрітих столів. Наволо ходить служба, удекорована пепесівськими відзнаками. Вона розсаджує все ще прибіваючу публіку. Буфетова циркова служба рівносить шклянки з викриком „лімоняда“. Аж ось музика перестав грати. Має розпочатись представлення. Головний артист пос. Квапінські вже на арені. Але не йому судилося розпочати... Цей в другій поверсі з'явився промовець, роздався голос „Товариші, досить той музики, на вулиці летить кров. Там побито послів Незалежної Хлопської Паргії. Протестуємо!“ Знявся такий галас, тупотіння, свисти, войки, що за ними вже не чути було голосу промовця. Коло нього скупчилося багато пепесівської „міліції“, яка почала шарпати бідного промовця. Цей не давався, але в „міліціантах“ призначено було дужих парубків та й богато, так що через кілька хвилин, під галас шлої сали, промовця схоплено і викинуто в сали. Сала довго ще не могла вспокоїтись. Кричали і пепесівці, кричали й їх противники, яким в великим трудом вдалося прідертися до сали. Нарешті чути голос Квапінського. Він починає вмовляти, що то комуністи, яких на зїзд не прошено, але що вони силою хочуть увійти до сали. Сала поволі втихомирюється. Квапінські покликує до президії віц-маршалка Морачевского Зембу (Радом), Залого (Люблинщина) і Дзевульського (Варшава). Всі займають місця на арені за столами. Починає говорити Морачевські. Похваливши люблинський уряд (головою якого він сам був), вдавсь в історичну екскурсію і закінчив привітанням конгресові. Почали виходити один за одним з привітаннями Шпотанські, сен. Копіньські, пос. Гардецькі, пос. Малиновські. Приступлено до денного порядку, який склався з одного пункту: земельна реформа. Виступає знов Квапінські і під шум присутних реферує справу. Зазначивши, що останній проект земельної реформи ліпший від ухваленого закону з 1920

В 1900 р. на з'їзді в Полтаві виступав перша політична партія з окремою програмою її організації, т. зв. Р. У. П. (революційна українська партія), яка ще того ж року видає у Львові брошурку "Самостійна Україна", що вказує на головну точку її програми. Опис

Найбільшим злоботком першої революції для України був загин указу 1876 р., одинокого в історії всіх держав і народів, що заборонював мало не всі друки в українській мові, та мав за завдання перемінити цілий великий народ на інший, зовсім відмінний. Тоді зараз по його упадку народилася українська преса, досі заборонювана, появилися перші легальні товариства (головно „Прогресити“ та „Кліоба“), як наслідки „конституції“, до І. ІІ. Думи вислали Українці своїх послів, почувши домагання рідної шкоди і т. д. І хоч реакція, що швидко наступила, звернулася в першій мірі проти України, хоч із виходом великої війни майже всі злоботки першої революції знищені.

Уроджений 1879 р., стоїть саме в силі віку, а виростав у найглухшій часі, який переживала Україна, і був свідком та учасником політичного і національного її відкодження. Вже як гімназист у Полтаві і як студент московського університету (1898—1905) належав до таємних українських громад і був в обидвох бібліотекарем. Під час університетських студій був кілька разів арештований, віддаваний під догляд поліції та висиланий додому. Від 1901 р. брав участь в Р. У. П., по скінченню університету служив у Губерніальній Земстві в Полтаві як статистик (1905—1906 р.). Та вже в січні 1907 р. його призначено до війська ген. Полковникова, арештовано й держано в тюремі більше року. За не ставав три рази перед воєнний суд і хоч був увільнений, то коли справу відновлено ще чотвертий раз 1908 р., він, не бажаючи ще раз витирати в'язничні мури, виїхав на літом того року до Галичини. Тут зразу жив на провінції, але в осені 1909

В. Дорошанко розпочав свою літературну діяльність іще на студентській лавці, помішуючи дрібні замітки та статейки в „Лит. Наук. Вістнику“ (1900 р. і далі), в „Грош. Голосі“ та в органі Р. У. П. „Праця“ (1904 р.). В часі перебування в Подтаві бере участь у „Статистическомъ Ежегоднику Подл. Губ. Земства“ та в „Раді“ (1906 р.). Оскільки у Львові, працює постійно в „Лит.-Наук. Вістнику“, де містить літературно-критичні статті та огляди українського наукового руху і в „Записках“ Наук. Тов-ва ім. Ш. „Студіях з поля суспільних наук, статистики“ та в київській „Україні“ де містить рецензії, замітки й

САЛІАМАНДРА

КРАКІВ, ФЛОРІАНСЬКА 18

ПЬВІВ, ЛЕГІОНІВ 17.

Решень на виступах рекурсу проти неправильно викладеного меткового податку один місяць від дня, коли порушено відповідний акт.

Для виготовлення рекурсу треба мати підставу виміру. Щоб дістати підставу виміру, необхідно негайно по одержанні платничого наказу явиться до Скарбового Уряду похвалити ось такого змісту:

На підставі Акт. 45. уст. 3. закона про метковий податок (Д. з. ч. 94. поз. 746 з 1923 р.) і § 23. Розп. Мін. Скарбу з 24. червня 1924 р. (Д. з. ч. 60. поз. 607. з 1924 р.) в цілі внесення відклику, прошу ухвалити мені підставу виміру, устаткованого Оціночною Комісією, на приписаний формажити з зазначенням відписів відповідних обрахункових карт, що становлять залучення до вимірювального аркуша згідно ч. 20.

По одержанні підстав виміру, Товариство «Сільський Господар» виготовить рекурсу кожного хліборобові, що до Товариства звернувся.

3 судової салі.

Процес Штайгера.

Двадцять п'ятий день розправи.

Вчора продовжувалися слухання слідка Ледьової. Відповідала вона на запити оборони. Під кінець вчорашньої розправи відбулася і конфронтація Пастернака з Ледьовою.

Зараз же після відкриття розправи про відлік трибуналу звернувся до обвинуваченого з запитом, що має сказати відносно до слів Ледьової.

Обвинувач: Я зовсім невинний. Вважаю слів Ледьової пані неправдивими. Мені не арештували в сніг, але на хімічну залу браною. Ту паню бачу перший раз у житті.

Обор. д-р Рінгелъ питає слідка про слухання у Львові. Слідок позде вікні привітає і між ними називає комісара поліції Козакевича і емер. ком. поліції Круглова. Далі на питання того ж оборонця каже, що у Відні про замах з ніким не говорив, шойно недавно говорив про цілу ту справу з криміналом Гембароюком, який їй порадив, щоб явився на розправу в тому самому вбранні, в якому була у Львові в часі атентату. В часі слухання протоколу в польському посольстві у Відні зізнала, що про замах оповідала Круглові.

Прокуратор заявив, що перек приїздом Ледьової, звеняє до Коєгера, але той заперечує, немов би Ледьова йому шовбуль про атентат розказувала. Слідок каже: Вечером по замаху я йому сказала про те, що бачила виконавця, але Кругло заявив: лишіть це для себе.

Д-р Лянда я: Пані були головною особою в часі арештування і не розказали ніякого такого важного факту? — Слідок: Не сказала тому, що він ніколи не був при злочинних змахах. На питання, коли заявляла обвинуваченого, відповідала: Може на пів години перед замахом і вже тоді заявляла, що він держав рюкзак в кишені. По замаху пристрадала паніка: люде почали тікати. Обвинувачений стояв не хвилюю на місці. Пані на питання оборони про арештування обвинуваченого заявляє, що мабуть починалася в справі місяць, в якому волютувала Штайгера, коли терпів, що арештування наступило в брані. Очевидно, що було не перек браною, бо було ясно, а в брані не могло бути так ясно.

А що було з братом, який пані додержував товариства — питає д-р Лянда. — Брат — влізав до слідка — пішов на перек а за хвилину вернув і відткнув мене від Штайгера.

Далі оповідає Ледьова про те, що як стало ясным, що її поклічуть на слідка, то приходили до неї різні особи в Відні. Було їх кілька десятків. Всі вони питали про подоби атентату.

Після вилздом до Львова явився у неї комісар поліції, який по викликував почав її випитувати про виконавця атентату. Коли Ледьова описала його вигляд, тоді комісар сказав: так не Штайгер. Він жешкав у Відні і тут ходив на університет. Тоді вилзав до комуністичної партії.

На запит провідника трибуналу, чи вона реаліза, — свідок заявляє, що дуже; не є агітаторкою, — каже, що ні.

Потім відбулася конфронтація свідка з Пастернаком. Обидва оглядають себе. Висхід Пастернака каже, що в моменті

як хтось вишій протримав Штайгера, вона побігла за ним. Діялося це моментально і хвилюється їй, що ту паню в жалобі (тобто Ледьова) вона бачила. На запит д-ра Грека, чому Пастернак не давніше зізнала, що пан арештування не бачила нікої пані, а він каже, що бачила. На те Пастернак відповідає: Вияно зайшло переполохання.

Ледьова пригадує собі Пастернака, зачала тільки, що тоді ця остання була менш інше вбрала. Мабуть та одежа, яку має тепер, перепроблена.

Д-р Рінгелъ ставить внесення, щоб провідник, чи віленська поліція вислала до Ледьової комісара, а також заохочувати у віденській поліції ті акти, які стверджують, що Штайгер був комуністом.

Д-р Грек поставив внесення, щоб до тичного віденського комісара поліції похвалити на слідка до Львова. З останнім внесенням д-ра Грека погоджується і прокуратор. Запит перекладають будуть брата Ледьової М. Нарвчинського.

Бібліографія.

«СВІТ», ілюстрований журнал, виходить кожного 1-го і 15-го дня в місяці.

«Модерний люксовий журнал все знайде передплатнику» — так пише один читач «Світу» в відповіді на анкетні запитання, поставлені редакцією. Дуже захоплююча замітка, але являється від дійсності. А редакція не тільки «Світу», але кожного іншого журналу чи часопису у нас має вже свій вироблений погляд на справу, однак дуже відмінний від висловленого вище.

Май я змогу передігнати деякі відомості на анкетні запитання. Переважно хвалить нове видавництво, дають поради, висловлюють побажання. Однак багато з них скористати не можна. Дуже протидіє собі думки. Видно, що немає у випускні ясного погляду на завдання наведеного журналу.

Щоб я самому не попасти у той відомий відомості на анкетні запитання, перейду до фактичного стану. А саме, що вже третій квартал зазначає своє існування журнал «Світ», ангажований рухливим т-вом «Друкар». Як сама його назва вказує і як не значить нічого — новий журнал поставив своїм завданням стати інформатором про все, що цікавить, що може українського читача унести в робітні людського духа. І коли є яка нестача у новому журналі, так не його невеличкий обсяг. У наслідок цього дуже короткі статті, писані майже телеграфічним стилем. Як багато матеріалу в одному числі, кватерте, що третину сторінки займає передіслана змісту ілюстрацій поодинокого числа.

Журнал багатий своїми духовними інтересами. Літературно-наукові і мистецькі питання, питання шоденного життя, техніки й винаходи, симпатичний відлік гарного письменства — ось що намагаємо в журналі.

Важка й цікава прикмета нового журналу це його багатий ілюстраційний матеріал. Чому саме detto в анкетних відповідях зазначає, що ілюстраційний матеріал перестарілий, або вже відомий, не знаємо. Певна річ, що ілюстрації не можуть бути чимось невідомим, бо такого матеріалу не багато знайдеться, та й не нам посилали такий матеріал. Однак редакція — як являло — докладно висує, щоб перед своїми читачами стати без замітки.

Дивно вражає в анкетних відповідях, що деякі читачі висловлюють незадоволення задля поміщення ілюстрацій українського життя. Саме вони підносять вартість журналу. Сумні й жеселі полії, свята різного роду, проєкти культурного життя (амат. гуртки, захоронки, тощо), все те, хоч має нераз львівський характер, носить і почашу виховну рису, завдяки зібранням найкращим й досвідченим, воліває підбадьоруючо й захоплює до наслідуючості.

Журнал ведений впрямими руками, а редакція користується працями людей, котрі мають уже своє ім'я. Усе це підносить вартість журналу.

Призначений для всіх — повинен палитися всім. А тим самим повинна редакція дістати до своїх рук засоби, щоб його відомості й багатства. Мислячи журналу повинно палитися всім і в домі

свідомого громадянина і в кожній культурній установі.

В письмах до редакції висказані також недомогання. Редакція певно протворить до них, а до деяких уже приморозилася.

До кожного числа журналу доданий один аркуш повісті. Як неша вміється повість П. Бенча: Агеліда. Це також повинні мати на увазі всі, що зацікавлені журналом і стануть у ряди його передплатників.

Ми з нашого боку можемо тільки щиро побажати видавничеству, щоб «Світ» найшов свого читача й передплатника в українському громадянстві.

М. Галуцький.

Надізна Рада і Дирекція Центрального Кооперативного Банку «Красний Союз Кредитовий» у Львові зазначає, що в понеділок, дня 16. листопада 1925 відбудеться о год. 9-й до 9-й ранку.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ в ПАНАХІДОЮ за бр. п. Інспекторів:

Григорія Влецьонь, о. Алексеандра Темницького, Костя Паньковського і Антона Гладковського у Успенській Родоскій церкві у 7-й.

ОПОВІСТКИ.

Учнівський мішаний хор Д. Мотна у неділю 15.XI. Підгайці. у понеділок 16.XI. м. Підгайці. у вівторок 17.XI. м. Бережани. у середу 18.XI. м. Бережани. 769 7-2

Вітис до Директорської Школи. У відповіді на запитання заінтересованих осіб, канцелярія Української Драматичної Школи М. Вороного у Львові сим повідомляє, що в 1925-1926 акад. році навчання в школі може початися лише по точній висвітленню фреквенції, яка наслідком перевантаження є покищо невеликою. Директор школи, що одержавши в хобі, готов знова приступити до науки, буде в днях 12, 13, 14 і 16 листопада приймати вітис учнів о 8-й до 12-й год. в першому залі в уласній помешканні (пл. св. Юра 3, другий коридор у партері) і від 4. до 6. год. в залі в приміщенні Вишнього Музичного Інституту (м. М. Лисенка (Шанкевича) 5). В разі висвітлення відповідної фреквенції, навча розпочнеться у вівторок 17. листопада п. р. 1-1

З нагоди Ювілею Вп. Вал. Довженця зложив на «Рішну Школу» Вп. проф. О. Роздольський 5 зод. За жертву складала ширю подяку Головна Управа УПТ-ва. 802 1-1

Порядок Богослужень в Храмній Празник (П'ятниця) перекрив св. Вм. Параскеви у Львові в неділю дня 15. XI. 1925. Від год. 6. рано читали св. Божі команди пів години і сповідь вірних.

О год. 9.30 Архидієцка співає св. Божу з проповіддю, котру відслужить Преосв. Епископ-супраган д-р Болан в супрооді свисті.

По св. Божій благословення медалі, Брацтва «Доброї смерті» і Воздвиження.

О год. 4. поп. вечірня, наука, обід в Сувальській. 800 1-1

В часі св. Божої співає мішаний хор м. упробою Л. Туркевича. — Заряд церкви.

З Унівельсного Правничого Товариства. Пригавється, що зазначні Згадані Збори Товариства відбудуться в неділю 15. листопада 1925 о год. 10. рано в салі «Української Бесіди» вул. Ручонського 27. 1-1

Дрібні оголошення.

РЕАЛЬНІСТЬ с. т. Фропт-мур. дім павтер. у більшій місті в садком, офіційними і приналежностями, що дає річного чашу 2,500 зол., до продала за 3,500 доларів елементарно в ратах. Зголошення приймає д-р Степан Мудрецький, адвокат в Тлустім. 795 2-5

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Д-р РОСТИСЛАВ БІЛАС

Львів Потоцького 4. П. пов. ординус від 3-5. 3-5

Дентистичне заведення

д-ра Шимона Раппапорта і Якова Насса

Львів, вул. Смистуська 17/18.

Пильомбування й винищення зубів без болю. Штучні зуби в класуку і золоті на американську систему. Патентні і провідні полагоджуються в найкоротшому часі. ПТ. урядовцям та студентам значна знижка. 760 4-5

Паніна ПЕТРОФА і Арнольда ФІБІГЕРА навізали КАІМ і СИН Львів, Колонієвська 18. Телефон 20-45. 3-3

Печі і кухні нафлаві нові ставити, старі переробляти

скоро і дешево у Львові і на провінції!

Михайло Галібей

640а) Львів, Петра Скарги 5. 3-3

Подяна.

Потувуюсь до обов'язку додати отому мою ширю подяку тим усім Вп. Представникам Духовенства, Товариства і Установ, які втілюють особисто участь в обході мого ювілею, як також Вп. Редакції тих українських часописів, які помістять з того приводу велику ласкаву, хотібною незаслужену оцінку моєї громадської діяльності.

Місто окремих подяк складаю 100 ам до чого по поволіні на допомогу політичним діячам і на Українську Захоронку. 797 1-1

Д-р Стефан Федак.

ГАЗДИНЕІ

МІД-ПАТОКУ, під гарантією правдиво бжильний з власної півки в 5-й кілограмовий запальмованих пупках за 14 зод. разом з опалюванням і портом висилася на замовлення за підскаплатою Іван Нумьматичний, Городине п. Колів. 801 1-1

Шануй також заправованний грів свого чоловіка! Не нищ білля — уживай тільки найліпше мило до праця марки «ЛЕВ» виробн Львівської фабрики хем. «ТЛЕН». 772

За панахидію відповідає Василь Мудрий.

Знає Видавничу Сілку «Діло».

2 друкарні Видавничої Сілки «Діло» Львів - Ринок